

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 20P/349/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712219456
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Marčeková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712219456.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou Mgr. Evou Marčekovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa

C. C. E., nar.X.X.XXXX

zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov, matky Z. B. E., S., Q. T., nar.X.X.XXXX, bytom S. XXXX/X, Z., právne zastúpenej JUDr. Gabrielou Reichovou, advokátkou so sídlom v Martine, Vajanského nám. 2 a otca P. U. E., nar.XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/XX, Z., maloletá bytom ako matka v konaní o návrhu matky o úpravu práv a povinností rodičov k maloletej vrátane úpravy styku takto

r o z h o d o l :

Maloletá C. C. E., nar.X.X.XXXX s a z v e r u j e do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

Otec j e p o v i n n ý platiť na maloletú C. C. E., nar.X.X.XXXX výživné vo výške 250,- Eur mesačne od 1.12.2012, z toho bežné výživné 200,- Eur mesačne k rukám matky a 50,- Eur mesačne na tvorbu úspor na osobitný účet maloletej zriadený matkou vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred.

Nedoplatok na výživnom od 1.12.2012 do 31.12.2013 v celkovej výške 2.650,- Eur, z toho bežné výživné 2.000,- Eur a úspory 650,- Eur súd otcovi p o v o ľ u j e s p l á c a ť v splátkach po 75,- Eur mesačne, z toho 50,- Eur mesačne k rukám matky a 25,- Eur mesačne na osobitný účet maloletej spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

Súd u k l a d á matke povinnosť zriadiť maloletej osobitný účet na príjem časti výživného na tvorbu úspor a o z n á m i ť písomne jeho číslo otcovi v lehote najneskôr do 7 dní od jeho zriadenia.

Na nakladanie s prostriedkami na osobitnom účte maloletej j e p o t r e b n ý súhlas súdu.

Otec j e o p r á v e n ý stretávať sa s maloletou C. C. E.Ľ., nar.X.X.XXXX takto: každý párny týždeň v kalendárnom roku v utorok, vo štvrtok a v sobotu od 11,00 hod. do 17,00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v stredu a v nedeľu od 11,00 hod. do 17,00 hod. za prítomnosti matky.

Otec si maloletú p r e v e z m e pred domácnosťou matky a po ukončení styku odovzdá matke pred touto domácnosťou s tým, že spoločne s nimi pôjde aj matka.

Matka j e p o v i n n á maloletú na styk riadne pripraviť a styk otca s maloletou umožniť.

Rodičia s ú p o v i n n í v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť uskutočniť, oznámiť si navzájom túto skutočnosť najneskôr 48 hodín pred začiatkom styku, inak bezprostredne po jej vzniku.

Matka je p o v i n n á v prípade, že sa styk z objektívnych dôvodov na strane maloletej, matky alebo otca nebude môcť v určenom termíne uskutočniť, umožniť otcovi náhradný termín stretnutia s maloletou.

Súd návrh otca na zverenie maloletej C. C. E., nar.X.X.XXXX do striedavej starostlivosti z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom osobne podaným tunajšiemu súdu dňa 20.12.2012 matka žiadala mal. C. C. zveriť do jej osobnej starostlivosti s tým, že je oprávnená ju zastupovať a spravovať jej majetok a otec je povinný prispievať na jej výživu 250,- Eur mesačne počnúc od 1.8.2011 a na tvorbu úspor 100,- Eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci k jej rukám a na bankový účet, ktorý na meno maloletej zriadi. Uviedla, že účastníci sú rodičmi maloletej, manželstvo uzavreli dňa 5.3.2011. Ich vzťah trval zhruba 10 rokov, počas ktorých jej rodičia a celá rodina prijali manžela ako súčasť rodiny. Podnetom ich nezhôd už pred manželstvom bolo neprijatie jej ako partnerky zo strany manželovej rodiny, ako aj otázka rozdielneho vierovyznania. Napriek tomu začali zhruba 1,5 roka pred uzavretím manželstva spoločne bývať v rodinnom dome vo vlastníctve otca, kde sa ona podieľala finančne na zveľaďovaní domácnosti. V tejto dobe a najmä počas tehotenstva sa začali čoraz častejšie vyskytovať problémy v názoroch na spôsob ich spolužitia a fungovania rodiny. Manžel jej prízvukoval, že je v jeho dome, musela rešpektovať jeho pravidlá, nesúhlasil s nahlásením jej trvalého pobytu v jeho dome, správal sa voči nej arogantne, začal požívať alkohol, resp. chodil pod vplyvom alkoholu, čo neprispelo k vytvoreniu rodinného zázemia.

Po nástupe na materskú dovolenku v júni 2011 sa sama musela postarať o výbavu pre dieťa, zakúpila oblečenie, postieľku, kočík, hygienické potreby, plienky, perinky a obliečky, fusaky, zavinovačky, deky, vaničku so stojanom, hračky, hrazdíčku, náušničky, pričom manžel jej nepomohol ani finančne, ani s nákupom či zabezpečením odvozu. Ich nezhody napokon vyvrcholili krátko po narodení ich dieťaťa v pôrodnici neprijímnym slovným atakom otca na jej osobu a jej rodinu. Keďže pôrod bol komplikovaný a obdobie po ňom sprevádzané zdravotnými problémami, dohodli sa, že pôjde bývať k svojim rodičom, pričom mu opakovane ponúkla možnosť bývať s nimi, čo odmietol a tak chodieval len nepravidelne večer na kúpanie a uspatie. V tom čase to považovala za dočasné riešenie a dúfala, že sa vzťahy v dohľadnom čase upravia. Vzťahy však naďalej ostali napäté, často sa hádali, manžel ju opakovane urážal dokonca aj pred jej rodičmi. Takáto atmosféra neprospievala jej, ani dcére. Túto kojila, potrebovala si nanovo zorganizovať denný režim s malým dieťaťom, preto posledné, čo potrebovala, boli dennodenné stresové situácie. Manželovi sa snažila vychádzať v ústrety, keď chcel dcéru vidieť, ak to vzhľadom na jej denný režim bolo možné. Akonáhle vznikla medzi nimi konfliktná situácia, usilovala sa čo najskôr ukončiť stretnutie, aby sa konflikt ešte viac nevystupňoval. Manžel používal často vulgarizmy aj voči jej rodičom. Dňa 31.10.2011 po neprijímnom incidente v jeho dome, keď si bola vziať veci pre malú, jej oznámil, že si nepraje, aby do jeho domu chodila v jeho neprítomnosti a vyžiadal si od nej kľúče, ktoré mu vrátila. Krátko na to opäť prišiel, že mu je to ľúto a chce, aby sa vrátila. Chcela dať šancu ich vzťahu, preto navrhla, aby navštívili psychológa, ktorý im môže pomôcť odstrániť príčiny neustálych konfliktov. Prvýkrát navštívili psychologickú poradňu PhDr. Budzákovej dňa 23.3.2012, následne 30.7.2012 a 31.8.2012. Po poslednom stretnutí sa situácia na krátky čas upokojila, stretávali sa spoločne na prechádzkach s dcérou. Koncom augusta po slovnej výmene ju napadol v dome jej rodičov, kedy prišiel pod vplyvom alkoholu a chcel vziať dcéru na ruky, ktorá ho odmietala. Potom čo ho požiadala, aby odišiel, začal jej vulgárne nadávať, označil ju za psychopata. Na jej volanie dobehli jeho dvaja kolegovia, ktorí ho čakali v aute a odviekli ho preč. Od tej doby má z jeho správania obavy a bojí sa, že by jej mohol znovu ublížiť. Za celú dobu otec na dcéru nijako finančne neprispieva s odôvodnením, že keď budú bývať u neho, budú aj peniaze. Od narodenia do súčasnosti doniesol plienky vo februári, v apríli, v auguste, v septembri, v októbri a v novembri 2012. Dvakrát jej ponúkol spolu nákup pre dcéru, čo sa stalo v júli a v novembri, v auguste jej kúpil narodeninový darček. Týmto jeho starostlivosť skončila. Ani raz sa neinformoval, v akej výške sa pohybujú náklady na dieťa a nezaujímal sa ani ako finančne vychádza, hoci vie, že od polroka veku dcéry je jej jediným príjmom rodičovský príspevok a rodinné prídavky. V priemere vynakladá na dcéru mesačne asi 50,- Eur na drogériu, najmä plienky, cca 40,- Eur na hračky, 100,- Eur na oblečenie, do 30,- Eur minie v lekární, na stravu cca 100,- Eur. Ostatné výdavky sú sporadické, zhotovovanie fotografií, oslava narodenín, zakúpenie športového kočíka, detskej stoličky, autosedačky, výlety. Dcére založila stavebné sporenie, kde sporí 25,50 Eur mesačne. Je zrejmé, že náklady sa nedajú financovať z jej

momentálneho príjmu, finančne jej veľmi pomáhajú jej rodičia. C. je vytúžené dieťa, ktoré mali vo veku, kedy by ako rodičia nemali mať problém poskytnúť jej primeraný životný štandard. Myslí si, že zárobokové, ako aj majetkové pomery otca sú na slušnej úrovni a nemal by mať problém s financovaním potrieb dieťaťa v uvedenej výške.

Stretávanie s dcérou prebieha zatiaľ na základe ich dohody primerane podľa režimu dcéry a možností otca, zhruba dvakrát za týždeň. Nenavrhuje ho upraviť meritorne z dôvodu, že zatiaľ prebieha v rôznych termínoch, pričom otec sa spravidla telefonicky ohlási a následne sa dohodnú na stretnutí v konkrétny čas s prihliadnutím na režim dcéry a jeho denný program. Dcéru ešte stále kojí. Nie je možné, aby stretnutie prebiehalo inak ako v jej prítomnosti. Vždy počas stretnutia ju pohľadom stále vyhľadáva a po krátkej chvíli sa pýta naspäť od otca k nej. Určite by nebolo pre dcéru momentálne vhodné, aby to bolo bez jej prítomnosti. Ohľadom starostlivosti manžel nerešpektuje ich dohody a ani opakované odporúčania psychologičky. Pri svojom konaní vôbec nerešpektuje záujem dieťaťa, pokojne ho vystaví zbytočnému stresu, len aby si presadil svoje. Toto sa udialo aj pri ich poslednej prechádzke, kedy dcéru vzal z kočíka a chcel ju odviesť k jeho rodičom, napriek tomu, že táto sa bránila a veľmi plakala. Na jej prosby, aby ju netrápil, vôbec nedbal a upustil od toho, až keď mu dohovorela okoloidúca. Pokiaľ ide o stretnutie manželových rodičov s dcérou, tomuto vôbec nebráni, avšak títo sa u nej doteraz o dcéru nezaujímali. Ak by prejavili záujem C. navštíviť, nevidí žiadny dôvod, prečo by ju nemohli prísť pozrieť. Podanie návrhu dlho z rôznych dôvodov zvažovala, avšak ani s odstupom času sa im ako rodičom nepodarilo veci usporiadať, ale práve naopak, je nútená riešiť vec súdnou cestou. K návrhu pripojila listinné dôkazy.

Otec v písomnom vyjadrení osobne podanom dňa 11.2.2013 navrhol, aby manželka aj s dcérou prišli ku nemu a žili spolu ako kompletná rodina, je to jeho prioritou (čl. 21-22). Je presvedčený, že urobil dosť preto, aby mohli spoločne žiť a vychovávať ich dieťa. Manželku priviedol do prerobeného a zariadeného rodinného domu, ktorého chod financoval a aj naďalej financuje z vlastných prostriedkov. Tieto musí vynakladať či je sám alebo by tam boli celá rodina spolu. Je pre neho nepochopiteľné, akú formu spolunažívania volí jeho manželka a prečo sa takto správa. Ak s týmto jeho návrhom manželka nebude súhlasiť, znamená to, že neuznáva kompletnú rodinu a nech podá žiadosť o rozvod, brániť jej v tom nebude, akurát požiadá o úpravu styku formou striedavej starostlivosti. Zároveň navrhol výživné 100,- Eur a prispievanie na tvorbu úspor 25,50 Eur. Tiež uviedol, že tvrdenie o prízvukovaní, že je v jeho dome, že musela rešpektovať jeho pravidlá, sa nezakladá na pravde, ako aj to, že nesúhlasil s nahlásením trvalého pobytu. Manželka zo začiatku, nabudená svojimi rodičmi, chcela určitý podiel nehnuteľnosti prepísať na ňu. S týmto návrhom u neho neuspela, kedy jej vysvetlil, že nehnuteľnosť nadobudol on so zámerom, že v nej bude bývať so svojou rodinou a za túto si vybral ju ako svoju zákonnú manželku. Do dnešného dňa nemá nahlásený trvalý pobyt ani on. Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie, že sa správal arogantne, chodil pod vplyvom alkoholu. Manželka vytvárala rodinné zázemie takým spôsobom, že po skončení práce išla buď sama alebo ju čakala jej matka pred prácou a išli k nim domov. Od uzavretia manželstva dňa 5.3.2011 do pôrodu bola doma okolo 16,00 hod., kedy sa vrátil on z práce, cca tri krát. Čo sa týka výbavy, môže konštatovať, že jemu povedala, že postieľku, kočík, vaničku so stojanom a náušničky dostala darom od svojich rodičov a 90% výbavy dostala od rodiny, kamarátov a kolegov. On do dňa podania návrhu nakúpil pre malú potraviny, oblečenie, hračky a hygienické potreby v celkovej výške cca 1.715,48 Eur.

Je pravda, že nehody vyvrcholili krátko po narodení ich dieťaťa v pôrodnici nepríjemným slovným a fyzickým atakom matky na jeho osobu a jeho rodinu. S manželkou sa nedohodol, že po pôrode pôjde bývať k svojim rodičom. Postavila ho pred hotovú vec. Je pravdou, že mu ponúkla možnosť niekoľkokrát prespať u nich, ale chodieval skoro ráno do práce a nechcel ich budiť, chcel nech sú v klude. Za malou chodil pravidelne rovno z roboty. Vzťahy medzi nimi boli napäté, mala tendenciu vyvolávať hádky, v ktorých sa neustále vracala k svadbe, kde mu vyčítala, že táto nebola v evanjelickom kostole. Hádky pravidelne

skončili hrubým urážaním jeho a jeho rodiny. Všetko vyvrcholilo vzájomnou hádkou medzi ním, manželkou a jej matkou, po ktorej mu manželkin otec na druhý deň zavolať a oznámil, že si nepraje, aby ešte niekedy prekročil prah ich domu. Po tomto incidente mu manželka začala vychádzať v ústrety takým spôsobom, že mu cca tri týždne nebrala telefón, nereagovala na SMS a úplne mu zamedzila styk s dcérou. Nemohol s ňou byť ani na Vianoce a dokonca ani v deň jej prvých narodenín, kedy manželke volal v priebehu dňa, že by chcel dcéru vidieť aspoň na chvíľu, na čo mu oznámila, že idú oslavovať narodeniny s rodinou. Opakovane ju prosil, aby sa aj s dcérou vrátila ku nemu, že to spolu ešte ani neskúsili a že vzťahu nedala žiadnu šancu. Zostala naďalej náladová, chladná, zatrpknutá a zmyslom

jej života vo vzťahu k nemu sa stali len neustále výčitky a vracanie sa do minulosti. Koncom augusta po slovnej výmene ho napadla, keď mu päťou vrazila úder do tváre, spadli mu okuliare, došlo k obojstrannej potýčke, pri ktorej mu narazila hrudník a privrzla prsty do dverí.

Manželke ešte pred pôrodom navrhol, že po pôrode bude financovať celý chod domácnosti a všetky náklady súvisiace s dieťaťom počas trvania jej materskej dovolenky. Stretávanie neprebíha tak často, ako by si predstavoval a prial on, určite sa neriadi jeho možnosťami. Keby tomu tak bolo, boli by spolu každý deň. Manželka mu buď nezdvihne telefón s odôvodnením, že ho nepočula, raz má návštevu, raz prší, raz sneží, inokedy zas fúka vietor, je teplo alebo zima. Vzhľadom k tomu, že bývajú na Stráňach od seba vzdialení cca 10 minút pešej chôdze, navrhol upraviť styk s dcérou tak, aby sa s ňou videl každý deň. Matka ako tvrdí, dcéru kojí, ale nie 24 hodín denne. Čo sa týka nerešpektovania dohôd, do dnešného dňa mu nevysvetlila o čo jej ide. Nepochopila, že dieťa má starých rodičov z dvoch strán a správa sa ako keby ich dcéra bola jej vlastníctvom. Nedovolila mu ísť ukázať dcéru jeho rodičom. To, že sa nezaujímajú, sa nezakladá na pravde. Jeho matka bola pozrieť dcéru v nemocnici na druhý deň po narodení. Na nasledujúci deň mala dcéra na zdravotnej karte ceduľku so zákazom podávania informácií o nej. Rodičia odkladajú vnučke finančné prostriedky a darčeky pri príležitosti jej narodenín, menín a Vianoc. V súčasnej dobe nie je reálne, potom čo sa medzi obidvoma rodinami udialo, aby sa stretli jeho aj jej rodičia. Manželka odišla do pôrodnice z domu, ktorí spoločne obývali a podľa jeho názoru sa tam mala aj vrátiť. Namiesto toho ich problémy riešila tak, že odišla k svojim rodičom a jeho psychicky vydiera. Má zato, že za toto všetko môže predovšetkým matka jeho manželky, ktorá má na ňu veľký vplyv a namiesto toho aby jej vysvetlila ako funguje normálna rodina, ju naopak v jej konaní podporuje. Manželka si z nej berie príklad a snaží sa jej podobať. Manželstvo rodičov manželky je rozvrátené a zakladá sa na pretváрке. Matka so svadbou nesúhlasila a navrhla jej, aby si ho nebrala, že ona s manželom jej pomôžu vychovať dieťa. A teraz robí všetko preto, aby ich manželstvo rozbila definitívne. Toto rozhodne nie je klíma, v ktorej má vyrastať malé dieťa. K vyjadreniu pripojil listinné dôkazy.

Návrhom osobne podaným tunajšiemu súdu dňa 9.7.2013 matka sa domáhala vydania predbežného opatrenia, ktorým súd otcovi určí povinnosť platiť výživné na dcéru C. C. 100,- Eur mesačne počnúc dňom podania návrhu k rukám matky vždy k 10-temu dňu kalendárneho mesiaca. Podľa jej presvedčenia sú dané dôvody a s ohľadom na momentálnu finančnú situáciu obidvoch rodičov vyvstáva objektívne potreba dočasnej úpravy výživného na maloletú dcéru.

Uviedla, že si podala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k dcére. Vo veci sa doteraz uskutočnili dve pojednávania, termín ďalšieho je nariadený na deň 24.9.2013. Zároveň je vedené konanie o určenie manželského výživného. Momentálne je na rodičovskej dovolenke s dcérou, poberá len rodičovský príspevok a prídavky na dieťa, iný príjem nemá. Vzhľadom na pretrvávajúce nezhody ešte počas tehotenstva a po narodení dcéry, ktoré podrobne opísala v návrhu na začatie konania, nebývajú v spoločnej domácnosti, ale s dcérou momentálne žijú v rodinnom dome jej rodičov a s manželom sa stretávajú len, keď prejaví záujem o stretnutie s dcérou na spoločných prechádzkach. Pretrvávajú konfliktné situácie, aj po opakovaných návštevách psychologickkej poradne, nie je preto v súčasnosti možné obnovenie spoločnej domácnosti. Od narodenia dcéry doniesol v rámci návštev opakovane plienky a ponúkol jej možnosť, že môžu ísť spolu na nákup, čo sa párkrát zrealizovalo. V súčasnosti dcére niekedy donesie na prechádzku čokoládku. Finančne na dcéru od jej narodenia nijako neprispel, keď ho žiadala o výživné, odmietol s tým, že našu rodinu živiť nebude. Plnenie vyživovacej povinnosti bolo opakovane preberané aj na spoločných konzultáciách s psychológmi úradu práce, plnenie aj predbežne prisľúbil, napokon nikdy svoje slovo nedodrжал.

Jej finančná situácia je momentálne zlá, súčasný príjem nekryje ani potreby dcéry, otec naopak má vlastný príjem z pracovnej činnosti a aj keď finančne neprispieva, je dokonca poberateľom daňového bonusu na dieťa. Pokiaľ by nebolo výraznej finančnej pomoci jej rodičov, mala by vážne problémy s dcérou vyžiť. Svojej vyživovacej povinnosti si je otec vedomý, na pojednávaniach súhlasil s výškou najskôr 200,- Eur + 50,- Eur na tvorbu úspor, potom si výšku premyslel a navrhol len 100,- Eur. Iný názor uviedol v konaní 9C/109/2013 na pojednávaní dňa 5.6.2013 a iný vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu. Podstatné však je, že napriek vyjadreniam a opakovaným prisľubom pred psychológmi, dobrovoľne finančne ani raz neprispel, plneniu sa doslova vyhýba. V súvislosti so starostlivosťou vynakladá prostriedky na nákup stravy, oblečenie, hračky, drogériu, plienky, výdavky na lieky, keď jej rastú zuby. Dcéra má takmer dva roky, snaží sa jej spestrovať denný program podľa možností výletmi do zoo, aguaparku a pod., využíva osobný automobil svojich rodičov. Dcére založila stavebné sporenie, kde jej mesačne sporí 25,50 Eur.

Manžel je znalcom podnikajúcim podľa osobitného predpisu, živnostníkom a súčasne aj konateľom JHS, s.r.o., Martin, v ktorej bol až do 11.10.2012 jediným spoločníkom, dôvody prečo odišiel a za akých okolností previedol svoj obchodný podiel nevie. Motívom mohlo byť, že som mu avizovala podanie návrhu na výživné na súd. Býva sám v rodinnom dome, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve, pre jednu osobu ide o nadštandardnú formu bývania. Okrem ich spoločnej dcéry nemá iné vyživovacie povinnosti. Vzhľadom na jeho zamestnanie, vek, odbornosť a skúsenosti v profesii, by nemal mať problém finančne prispievať na svoje jediné dieťa. To, že dcére donesie sladkosti alebo plienky, urobí tri nákupy za dva roky, ani zďaleka nepokrýva náklady vynakladané na dcéru. Uplatnil si na ňu v daňovom priznaní daňový bonus, znižuje si týmto svoju daňovú povinnosť, doteraz ju v peňažnom vyjadrení nepodporil ani v tejto výške, čo za rok 2012 predstavovalo 249,24 Eur.

Aj keď podpora jej rodičov trvá aj v súčasnosti, nemôže od nich spravodlivo očakávať, že budú financovať výživu dcéry namiesto otca naďalej. Otec sa nikdy neinformoval, v akej výške sa pohybujú náklady, ani ho nikdy nezaujímalo ako finančne vychádza, a to napriek tomu, že dobre vie, že od 6 mesiacov veku dcéry je jej jediným príjmom rodičovský príspevok a prídavok na dieťa. Je presvedčená, že je dostatočne dôvodné, aby súd vydal predbežné opatrenie. Finančné, majetkové a osobné pomery otca umožňujú, aby platil výživné. Platenie výživného je povinnosťou každého rodiča. Súčasný stav, kedy otec finančne na dcéru neprispieva, je pre jej priaznivý vývoj neprijateľný, životná úroveň otca a maloletej nie je ani približne rovnaká.

Súd uznesením o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 5.8.2013 dočasne zveril mal. C. C. do osobnej starostlivosti matke do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a otcovi uložil povinnosť platiť výživné vo výške 100,- Eur mesačne od 9.7.2013 vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, právoplatnosť nadobudlo dňa 31.8.2013.

Na pojednávaniach matka zotrvala na svojom návrhu, tiež na určení výživného spätne od narodenia, lebo je otec a manžel. Nechcela vec riešiť cestou súdu, dúfala že sa dohodnú a vzťahy sa upravia. Opakovane navštívili psychologickú poradňu, rozprávali sa o problémoch, otec opakovane sľúbil, že výživné platiť bude, čo sa nestalo, podmieňoval to návratom do domácnosti. Objektívne jej nič nebránilo, aby si návrh podala. Je na rodičovskej dovolenke, trvá jej pracovný pomer v nemocnici, býva u rodičov. S dcérou má bežné výdavky, chorá býva len minimálne, problémy sú, keď jej idú zúbky. Otec po podaní návrhu urobil veľký nákup za cca 300,- Eur, kúpil oblečenie cca 90,- Eur, sporadicky donesie plienky, vlhčené utierky a gel na pranie. Na prechádzky chodia asi trikrát do týždňa, predložila prehľad o stretávaní, otec nevymyslí žiadny program, prechádzajú sa len v časti mesta Stráne, kde bývajú. V prípade, že manžel bude trvať na úprave styku, žiadala upraviť ho len v jej prítomnosti. Je ochotná ísť do domácnosti otca za podmienky, že sa nebude vyhrážať, používať vulgarizmy. Otec sa vyjadril, že do takej rodiny ako je jej, nepôjde. Výživné na základe predbežného opatrenia zaplatil prvý krát pred pojednávaním dňa 24.9.2013 od júla do novembra. Boli s manželom na nákupoch trikrát v Tesco, kúpil jej darčeky na narodeniny a meniny hračky, sánky a knihy. Ona s dcérou od leta 2013 chodí na výlety do okolia Martina, napr. Gaderská a Blatnická dolina. Nesúhlasila so striedavou starostlivosťou, lebo dcéra je maličká, nemá ani dva a pol roka, od narodenia žije s ňou, je na ňu naviazaná, manžel si nevytvoril s ňou žiadny citový vzťah, nepozná jej režim, zvyky, čo má rada, aké má denné rituály. Zotrvala na stretávaní za jej prítomnosti.

Otec na pojednávaniach pôvodne súhlasil so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matke a s tým, aby sa styk neupravoval, navrhol výživné 100,- Eur. Na druhom pojednávaní žiadal upraviť styk bez prítomnosti matky každú stredu, piatok a nedeľu v konkrétnych časoch, kedy dcéra nespí a na treťom netrval na úprave styku súdom, chce aby sa dohodli a mohol dcéru zobrať k jeho rodičom. Stretávajú sa sporadicky každý týždeň, systematicky matke telefonuje, zaujíma sa o maloletú. Vždy si našla príčinu, prečo s dcérou nemôže byť. V dome ešte nebola, nikto z jeho rodiny ju ešte nevidel. V rodinnom dome nebýval asi 10 rokov, požičal si na jeho kúpu od rodičov 50.000,- Eur, zatiaľ splatil 10.000,- Eur, spláca nepravidelne. Je konateľ v spoločnosti, ktorá vykonáva znaleckú činnosť po celom Slovensku, zamestnáva cca 10 externých a interných zamestnancov, za rok vykoná asi 900 znaleckých posudkov. Je dohodnutý s majiteľom na pevnej sume finančnej odmeny za znaleckú činnosť 1.328,- Eur na mesiac. Na poslednom pojednávaní otec žiadal zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch so striedaním v nedeľu o 18,00 hod. vzhľadom k tomu, ako sa matka správa a v prípade, že mu súd nevyhoví, upraviť styk každý pracovný týždeň v utorok, vo štvrtok a každú párnú sobotu od 11,00 hod. do 18,00 hod. u neho doma, aby tam mohla spať a potom ju odovzdať matke. Žiadal dôkladne zvážiť možnosť stretávania bez prítomnosti manželky vzhľadom na to, že s manželkou nevedia za žiadnych okolností nájsť spoločnú reč, čím trpí hlavne dieťa.

Právna zástupkyňa matky na poslednom pojednávaní uviedla, že otec sa dostavil do jej kancelárie, kde sa písomne zaviazal prispievať na výživu maloletej bežné výživné 200,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci a zároveň na tvorbu úspor 50,- Eur s tým, že zameškané výživné za obdobie od podania návrhu do schválenia dohody by uhradil jednorazovo do 7 dní (čl. 183). Matka s výškou súhlasí, trvá na tom, aby otec bol zaviazaný prispievať od narodenia. V konaní matky nie je možné vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu. Manželia riešili v čase narodenia a potom intenzívne svoje vzťahové problémy za účelom obnovenia spolužitia. Bolo by kontraproduktívne, aby v čase snahy o obnovenie spolužitia a fungovania rodiny, podala návrh na súd. Spoliehala sa na opakované prísľuby prezentované otcom. Prvá úprava výživného na maloletú je namieste od jej narodenia a je plne v súlade s jej záujmami.

Kolízny opatrovník odporúčal, aby mal. C. C. bola zverená do osobnej starostlivosti matke. Vzhľadom k tomu, že otec má vybudovaný pozitívny vzťah k maloletej a záujem o stretávanie, avšak medzi rodičmi je zlá komunikácia, odporučil styk otca s maloletou upraviť súdom a realizovať ho v prítomnosti matky tak ako je uvedené v správe psychologičky zo dňa 4.11.2013 každý párný týždeň v stredu od 11,00 hod. do 13,00 hod., každú párnú nedeľu od 10,00 hod. do 14,00 hod. a každý nepárny týždeň v utorok od 11,00 hod. do 13,00 hod. a štvrtok od 11,00 hod. do 13,00 hod.. Výšku výživného ponechal na zvážení súdu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, jej právnej zástupkyne, otca a kolízneho opatrovníka (čl. 67-69, 116-119, 140-144, 171-173, 188-193), oboznámil sa s návrhom matky, s vyjadrením otca k návrhu, so správou kolízneho opatrovníka zo sociálneho prieskumu zo dňa 14.5.2013 (čl. 40), s vyjadrením matky do konania zo dňa 28.10.2013 (čl. 162-168), so zápisnicou spísanou u právnej zástupkyne matky zo dňa 8.10.2013 (čl. 183), so správou psychologičky Referátu poradensko-psychologických služieb Odboru sociálnych vecí a rodiny Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin (čl. 185-187), s príjmovými, zárobkovými a majetkovými pomermi rodičov, s ďalšími listinnými dôkazmi predloženými rodičmi a vyžiadanými súdom a so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 9C/109/2013. Na základe takto vykonaného dokazovania mal zistený a preukázaný nasledovný skutkový stav:

Rodičia mal. C. C. sú manželia, manželstvo uzavreli dňa X.X.XXXX po zhruba desaťročnom vzťahu, spoločne začali bývať už pred uzavretím manželstva v rodinnom dome vo vlastníctve otca, na chode domácnosti sa obaja podieľali spoločne. Po narodení maloletej matka z pôrodnice odišla bývať k svojim rodičom, kde s maloletou žije doteraz. Rozsudkom č.k. 9C/109/2013-60 zo dňa 18.9.2013 súd manžela zaviazal povinnosťou prispievať na výživu manželky mesačným výživným vo výške 200,- Eur počnúc dňom 29.4.2013 vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca a dlh od 29.4.2013 do 31.8.2013 v celkovej výške 813,20 Eur zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku, t.j. 11.10.2013.

Matka je s mal. C. C. na rodičovskej dovolenke, poberá od februára 2012 rodičovský príspevok z úradu práce, 203,20 Eur od 1.1.2014, predtým 199,60 Eur od 1.1.2013 a 194,70 Eur od 1.2.2012. Od 14.6.2011 do 6.2.2012 poberala zo sociálnej poisťovne materské 645,20 Eur pri 30-dňovom mesiaci a 666,70 Eur pri 31-dňovom mesiaci. Z úradu práce poberá aj prídavok na dieťa 23,52 Eur od 1.1.2014, predtým 23,10 Eur, resp. 22,54 Eur, resp. 22,01 Eur (čl. 7-11, 35-39, 82-87). Trvá jej pracovný pomer v Univerzitnej nemocnici Martin lekárnky - anesteziologičky na Klinike anesteziológie a intenzívnej medicíny. Je členkou Slovenskej lekárskej komory, kde je ročne členské 10,- Eur, aktualizčný poplatok 4,- Eur a ďalšie poplatky 45,- Eur (čl. 105, 108-110). Platí si stavebné sporenie v S. K. K. mesačne 49,79 Eur, k 31.12.2012 bol konečný zostatok na účte 5.199,03 Eur a kapitálové poistenie s úrazovým pripoistením v Allianz-Slovenská poisťovňa, a.s. ročne 320,60 Eur. Nemá žiadne úvery ani pôžičky (čl. 101-102, 107). Spoločne so svojou matkou a bratom je od 19.12.2006 jedna z troch spoločníkov s.r.o. Z.. P. T. so sídlom v Krpeľanoch, zo spoločnosti jej neplynú žiadne príjmy, spoločníkmi sú s bratom z dôvodu, aby mohli pokračovať v činnosti matky, nech by sa čokoľvek stalo (čl. 156).

S maloletou bývajú v 5-izbovom rodinnom dome vo vlastníctve rodičov matky Z.. P. T. B. P.. Z. T. v spoločnej domácnosti, obývajú jednu izbu,

hygiena v domácnosti je na požadovanej úrovni, obidvaja rodičia ešte pracujú. Finančne neprispieva na chod domácnosti a stravovanie, zabezpečuje nákupy potravín a drogeristického tovaru, výdavky na ňu a maloletú jej pomáhajú hradiť rodičia. Výdavky mesačne sú elektrina 46,- Eur, predtým 43,15 Eur, plyn 142,- Eur, predtým aj 139,- Eur a 152,- Eur, RTVS 4,64 Eur, káblová televízia 9,13 Eur, pevná telefónna sieť cca 14,- Eur, vodné a stočné cca 172,- Eur za september 2012 až marec 2013, resp. cca 358,- Eur za obdobie od septembra 2011 do septembra 2012, ročne miestny poplatok za komunálny odpad po

25,- Eur na osobu, daň z nehnuteľnosti 37,77 Eur. Matka platí daň za garáž 17,58 Eur (čl. 56-61, 81, 88-93, 97-100, 111-113).

Otec je aktuálne konateľ JHS, s.r.o., Martin a to od 8.4.2007, ako konateľ v roku 2012 a 2013 nepoberal žiadny príjem. Od 8.4.2007 do 11.10.2012 bol jediným spoločníkom tejto spoločnosti, svoj podiel predal zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 6.9.2012 nadobúdateľovi P. Š. N. za odplatu 6.639,- Eur (čl. 46-47, 132-134). Súčasne má od 1.1.2004 živnosť s viacerými predmetmi podnikania, vykonáva znaleckú činnosť v odbore ekonomika pre JHS na základe ústnej dohody s majiteľom a je súdny znalec v rovnakom odbore, odvetvie kontroly. Za rok 2012 mal príjmy zo živnosti 22.270,- Eur, príjmy znalcov a tlmočníkov podľa osobitného predpisu 3.772,80 Eur, spolu 26.042,80 Eur, výdavky 20.962,31 Eur, základ dane 5.080,49 Eur, čo je v prepočte 423,37 Eur, uplatnil si nezdaniteľnú časť základu dane 3.644,74 Eur na seba, nárok na daňový bonus 249,24 Eur, zaplatil sociálne poistenie 1.358,71 Eur a zdravotné 570,96 Eur, mal majetok celkom 4.288,- Eur, žiadne záväzky (čl. 41, 48-55).

Býva sám v 3-izbovom rodinnom dome v jeho výlučnom osobnom vlastníctve nadobudnutom pred uzavretím manželstva, kde platí mesačne plyn 115,- Eur, elektrinu 38,- Eur, RTVS 4,64 Eur, ročne vodné a stočné cca 223,- Eur, miestny poplatok za komunálny odpad 25,- Eur a daň z nehnuteľnosti 42,16 Eur (čl. 23, 72-75). Nemá žiadne úvery v bankách, len pôžičku od rodičov poskytnutú dňa 20.4.1999 vo výške 50.000,- Eur za účelom kúpy a rekonštrukcie rodinného domu, ktorú spláca nepravidelne, v roku 2012 a 2013 neboli realizované žiadne splátky, aktuálne dlhuje 40.000,- Eur (čl. 135). Vo N. C., B..K.. má viac účtov, na jednom bol k 9.9.2013 zostatok 64.000,- Eur, na druhom 309,39 Eur, ďalšie dva boli zriadené k 1.7.2013, na jednom je 9.116,80 Eur a na druhom 6,- Eur (čl. 136).

Mal. C. C. je v priamej osobnej starostlivosti matky, ktorá má s ňou bežné výdavky na jedlo, na oblečenie, na drogériu, na hračky. Chorobnosť je podpriemerná, pravidelne navštevuje detského lekára, všetky preventívne prehliadky absolvovala v termíne, očkovaná je podľa očkovacieho plánu, dobre prospieva, starostlivosť je vzorná (čl. 115). Matka jej platí kapitálové životné poistenie vrátane úrazového prípoistenia v B.-K. S., B..K.. ročne 340,20 Eur a stavebné sporenie v S. K. K. od 31.8.2012 mesačne 25,50 Eur (čl. 62-65). Na spoločných prechádzkach sa matka s maloletou a otec stretli v roku 2013 v januári celkom 8 krát, vo februári 11 krát, v marci 7 krát, v apríli 11 krát, v máji 7 krát, v júni 10 krát, v júli 8 krát, v auguste 6 krát, potom sa tiež stretávali, matka konkrétne dátumy už nepredložila (čl. 138-139).

Rodičia iné vyživovacie povinnosti nemajú. Matka vlastní garáž, kde osobné motorové vozidlo parkujú jej rodičia, toto motorové vozidlo je využívané aj matkou na výlety s maloletou. Otec vlastní rodinný dom, v ktorom býva, pozemok pri dome cca 100 m² a osobné motorové vozidlo Peugeot 307, rok výroby 2001.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak sú musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 prvá veta Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd po komplexnom zhodnotení dokazovania a dôslednom zvážení vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, zisteného a preukázaného skutkového stavu rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia, zveril mal. C. C. do osobnej starostlivosti matke, otca zaviazal platením výživného 250,- Eur od 1.12.2012, z toho bežné výživné 200,- Eur a 50,- Eur na tvorbu úspor na osobitný účet maloletej s tým, že nedoplatok od 1.12.2012 do 31.12.2013 v celkovej výške 2.650,- Eur, z toho bežné výživné 2.000,- Eur a 650,- Eur úspory mu umožnil splácať v splátkach po 75,- Eur, z toho 50,- Eur na bežné výživné a 25,- Eur na úspory, s ktorými je možné nakladanie len so súhlasom súdu. Súčasne upravil styk otca s maloletou každý párný týždeň v utorok, vo štvrtok a v sobotu od 11,00 hod. do 17,00 hod. a každý nepárny týždeň v stredu a v nedeľu v rovnakom čase za prítomnosti matky a v súvislosti s tým uložil rodičom určité povinnosti. Návrh otca na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti súd zamietol ako nedôvodný a zo strany otca účelový. Pri rozhodovaní každý dôkaz zhodnotil jednotlivo, všetky vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na výpovede všetkých účastníkov konania a skutočnosti, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné a o ktorých nemal pochybnosti a zo stavu v čase vyhlásenia. Za preukázané považoval u rodičov výšku príjmov, výdavkov bývania a výdavky maloletej. Za zhodné súd považoval konštatovanie účastníkov o zaplatení výživného otcom spolu 800,- Eur, z toho 600,- Eur do konca roka 2013, keď zaplatil v septembri 500,- Eur a 300,- Eur dňa 10.12.2013, čo je výživné do konca februára 2014.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že osobnú každodennú starostlivosť o mal. C. C. zabezpečuje od jej narodenia matka, ktorá sa po pôrode nevrátila do spoločnej domácnosti, ale žije

s maloletou u svojich rodičov. Prostredie je pre výchovu a zabezpečenie zdravého vývoja priaznivé a vhodné, kolízny opatrovník v starostlivosti nezistil žiadne nedostatky. Dobré bytové podmienky má vytvorené aj otec, tiež má k maloletej vytvorený citový vzťah, ktorý je ale u matky intenzívnejší, aj preto že sú stále spolu, má tiež lepšie schopnosti a predpoklady ako matka pre zabezpečenie potrebnej starostlivosti dieťaťa v nízkom veku, v ktorom maloletá je, keď má v čase rozhodovania 30 mesiacov, teda dva a pol roka. Navyiac otec až do posledného pojednávania dňa 15.1.2014 súhlasil so zverením maloletej matke a striedavú starostlivosť žiadal hlavne pre správanie matky a odmietanie častejšieho stretávania s maloletou bez jej prítomnosti. Striedavú starostlivosť neodporučil ani kolízny opatrovník a preto súd návrh zamietol, lebo v súčasnosti striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletej. To neznamená, že to tak musí byť stále, súdne rozhodnutie možno kedykoľvek zmeniť, ak sa zmenia pomery účastníkov takým spôsobom, že zmena bude dôvodná a v najlepšom záujme maloletej. Súd preto potom rozhodoval o úprave styku ako súčasťou rodičovských práv a povinností. Aj otec, hoci je vylúčený z bezprostredného výkonu rodičovských práv a povinností k svojej dcére, najmä zo sústavného výchovného pôsobenia, nie je zbavený zodpovednosti za jej všestranný vývoj a v záujme zdravého vývoja a udržiavania rodičovského vzťahu má úprava osobného styku nezastupiteľnú úlohu. Prihliadol na jeho právo na stretávanie sa s mal. C. C., keď styk rodiča s dieťaťom je základným prostriedkom vďaka ktorému rodič realizuje svoje právo, ale aj povinnosť podieľať sa na starostlivosti o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj. Pri rozhodovaní súd starostlivo posúdil časové vymedzenie stretávania, zobral do úvahy predovšetkým vek maloletej, jej režim a vzájomné vzťahy rodičov. Týmto sa napriek opakovaným konzultáciám u psychologičiek (Z. N. C. B. Z. N.) nepodarilo dosiahnuť pozitívnu zmenu v párovom spolužití, v rodičovskej komunikácii, keď svoj vzťah považujú už len za formálny bez snahy pracovať na jeho kvalitatívnom zlepšení. V ich prežívaní prevládajú nespracované emocionálne zážitky z minulosti, ktoré ovplyvňujú vôľu, ochotu a záujem ku konštruktívnym dohodám. Doterajšie stretávanie je nedostačujúce, čo sa týka počtu dní, trvania stretnutí a miesta, kde prebieha, čo je len v blízkosti bydliska rodičov, ktorí bývajú v tej istej časti mesta a nie ďaleko od seba. Preto súd určil stretávanie na 6 hodín tri dni v párnom a dva dni v nepárnom týždni, spolu 10 dní v kalendárnom mesiaci, a to v prítomnosti matky, ktorá je aj podľa psychologičky a aj súdu v súčasnej dobe nutná. Je potrebné upriamiť zo strany otca, ale aj matky pozornosť na tvorivejšie využitie spoločne stráveného času, čo je už vzhľadom na vek maloletej možné, napr. výlety do prírody, návštevy detských zábavných centier a detských podujatí primeraných veku, zoologickej záhrady, spoločné stravovanie.

Aby pri realizácii stretávania bol zabezpečený záujem mal. C. C. a aby bol styk bez problémov, súd určil rodičom určité povinnosti. Je len na obidvoch rodičoch či stretávanie dcéry s otcom bude pozitívne a obohatí jej vývoj. Vzťahy medzi rodičmi, ktoré z pohľadu súdu nie sú priaznivé a optimálne, nesmú zasahovať do oprávnených záujmov maloletej, ktorá má právo prežiť určitý čas aj s druhým rodičom a tento má právo a aj povinnosť, i keď v obmedzenom rozsahu, ale predsa vhodným spôsobom vplývať na jej výchovu a všestranný vývoj. Ani jeden z rodičov nemôže mariť výsledky výchovy druhého rodiča, práve naopak, obidvaja musia vytvárať priaznivé podmienky k stretávaniu majúca na zreteli predovšetkým záujem ich dcéry a nie svoje vlastné prania, pocity a záujmy.

Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z návrhu otca na výživné 250,- Eur mesačne, z toho bežné výživné 200,- Eur a úspory 50,- Eur, s ktorým súhlasila aj matka. Tento návrh akceptuje zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a detí, keď rozsah výživného v účinnom Zákone o rodine výslovne stanovený nie je, vyplýva však zo všeobecne uznávaného hľadiska, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu rodičov a ktorú by dieťaťu rodičia zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti a má plniť nielen základnú vyživovaciu povinnosť, ale má prispievať na celkový všestranný fyzický a psychický vývoj maloletého dieťaťa. Zohľadňuje individuálne odôvodnené potreby mal. C. C., ktoré sú dané jej nízkym vekom, uspokojovaním hlavne bežných hmotných potrieb, ako sú strava, oblečenie, obutie, hygienické potreby a hračky, keď zvýšené výdavky nie sú ani na liečbu ochorení, lebo nebýva často chorá. Pri rozhodovaní súd prihliadol aj na to, že časť potrieb je krytá prídavkami na dieťa a v neposlednom rade osobnou starostlivosťou matky spojenou so zabezpečovaním jej každodenných potrieb, ktorá si tým čiastočne plní svoju vyživovaciu povinnosť. Platenie je v možnostiach a schopnostiach otca s prihliadnutím na jeho príjem zo živnosti, z práce v spoločnosti JHS, kde za činnosť konateľa nemá žiadnu odmenu a v tomto smere súd súhlasí s názorom právnej zástupkyne matky vo vyjadrení zo dňa 28.10.2013, že sa tým bezdôvodne vzdáva majetkového prospechu, čo nemôže byť na úkor vyživovacej povinnosti, je dôvodné očakávať, že ak spoločnosť podniká s veľkým obrátom, za výkon

funkcie bude poberať adekvátnu odmenu. Otec k septembru 2013 disponoval finančnými prostriedkami na účtoch v banke viac ako 73.400,- Eur.

Výživné súd priznal od 1.12.2012, od prvého dňa mesiaca, v ktorom si matka podala návrh, keď vychádzal z toho, že výživné sa platí mesačne vopred, povinnosť rozhodnúť odo dňa podania návrhu je pri plnoletom dieťati, považoval to za spravodlivé. Nevyhovel návrhu matky na spätné priznanie výživného od narodenia maloletej z dôvodu, že matka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej zabránili včas uplatniť nárok a podať návrh, napríklad zlý zdravotný stav spojený s hospitalizáciou v nemocničnom zariadení, dlhodobá zahraničná pracovná cesta. Snahu matky o riešenie vzniknutej nepriaznivej situácie vo vzájomných vzťahoch a obnovenie manželského spoluzitia aj za pomoci psychológov možno určite hodnotiť pozitívne, ale čakanie od marca 2012 do decembra 2012 na splnenie sľubov otca je určite neprímerané. Matke nič nebránilo podať návrh včasnšie a nie až vtedy, keď mala maloletá 17 mesiacov, vzťahové problémy rodičov tu boli už v čase narodenia. Určite súd nezastáva názor, že zo strany matky by išlo o špekulatívne uplatnenie výživného spätne. Pri takto priznanom výživnom otcovi vznikol nedoplatok 2.650,- Eur (bežné výživné 2.000,- Eur a úspory 650,- Eur), ktorý bol vypočítaný sumou a mesiacmi, za ktoré vznikol a sumou zaplateného výživného - za 13 mesiacov $x 250,- \text{Eur} = 3.250,- \text{Eur}$ (bežné výživné $13 x 200 = 2.600$ a úspory $13 x 50 = 650$) mínus 600,- Eur na bežné výživné, ktoré je potom 2.000,- Eur, ktorý mu umožnil splácať v mesačných splátkach po 75,- Eur, z toho bežné výživné 50,- Eur a úspory 25,- Eur, bude ho splácať 36 mesiacov, nebolo možné určiť menšie splátky.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko ide o konanie, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O.s.p. - konanie vo veciach starostlivosti o maloletých) a súd nezistil žiadne skutočnosti a okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).